

ผลจากการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำบุพบทในสมัย
สุโขทัย อยุธยา กับปัจจุบัน สรุปได้ดังนี้

ประการแรก คำบุพบทที่ปรากฏในสมัยสุโขทัย อยุธยาและปัจจุบันมีที่ใช้
จำแนกเป็น 14 ประเภทดังนี้

1. บุพบทหน้าหน้านามบอกสถานที่ ได้แก่ กลวงไม้ กลาง กับ กิ่ง แก่
ใกล้ ใกล้ ช่าง ครึ่ง(ครึ่ง)กลาง เฉพาะ ชิค ณ โขย ตรง ตาม ใต้ ท่ามกลาง ที่
นอก ใน บน เบื้องบน เบื้องหลัง ภายใต ภายนอก ภายใน รอบ ระหว่าง (หว่าง)
ริม หน้า หลัง เหนือ

2. บุพบทหน้าหน้านามบอกแหล่งเดิม ได้แก่ กับ แก่ ใกล้ จาก แต่

3. บุพบทหน้าหน้านามบอกที่หมาย ได้แก่ กับ แก่ ใกล้ ช่าง จน
เฉพาะ ชิค ณ ด้วย แก่ ต่อ แต่ ถึง เข้า ใน ยิง สู่ แห่ง

4. บุพบทหน้าหน้านามบอกความคล้อยตามกัน ได้แก่ กับ ด้วย ทั้ง
และ (แล) อีก

5. บุพบทหน้าหน้านามบอกผู้มีส่วนร่วม ได้แก่ กับ ด้วย

6. บุพบทหน้าหน้านามบอกเจ้าของ ได้แก่ กับ แก่ ของ แต่ ใน แห่ง

7. บุพบทหน้าหน้านามบอกเครื่องมือ ได้แก่ กับ แก่ ด้วย โดย ต่อ

8. บุพบทหน้าหน้านามบอกเหตุ ได้แก่ ด้วย เพราะ เพื่อ

9. บุพบทหน้าหน้านามบอกเวลา ได้แก่ จน ณ แต่ ใน ภายหน้า

ภายหลัง เมื่อ

10. บุพบทหน้าหน้านามบอกสิ่งกำหนด ได้แก่ โดย ตาม

11. บุพบทหน้าหน้านามบอกการเปรียบเทียบ ได้แก่ กว่า

12. บุพบทหน้าหน้านามบอกผู้เสริม ได้แก่ ใน

13. บุพบทหน้าหน้านามบอกผู้กระทำ ได้แก่ โดย

14. บุพบทหน้าหน้านามบอกจุดมุ่งหมาย ได้แก่ เพื่อ สำหรับ

ประการที่สอง จากการศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำบุพบทในสมัย
สุโขทัย อยุธยาถึงปัจจุบัน สรุปความเหมือนและความแตกต่างของการใช้คำบุพบท
ไว้ดังนี้

1. บุพบทที่ปรากฏทั้งในสมัยสุโขทัย อยุธยา และปัจจุบัน

1.1 บุพบทที่มีที่ใช้เหมือนกันทุกประการทั้งในสมัยสุโขทัย
อยุธยา และปัจจุบัน ได้แก่

<u>กลาง</u>	เป็นบุพบทนอกสถานที่
<u>กว่า</u>	เป็นบุพบทนอกการ เปรียบเทียบ
<u>ใกล้</u>	เป็นบุพบทนอกที่หมาย และนอกสถานที่
<u>ของ</u>	เป็นบุพบทนอกเจ้าของ
<u>จาก</u>	เป็นบุพบทนอกแหล่งเดิม
<u>ตรง</u>	เป็นบุพบทนอกสถานที่
<u>ใกล้</u>	เป็นบุพบทนอกสถานที่
<u>ถึง</u>	เป็นบุพบทนอกที่หมาย
<u>ทั้ง</u>	เป็นบุพบทนอกความคล้ายคลึงกัน
<u>ท่ามกลาง</u>	เป็นบุพบทนอกสถานที่
<u>ที่</u>	เป็นบุพบทนอกสถานที่
<u>นอก</u>	เป็นบุพบทนอกสถานที่
<u>บน</u>	เป็นบุพบทนอกสถานที่
<u>เพราะ</u>	เป็นบุพบทนอกเหตุ
<u>ภายนอก</u>	เป็นบุพบทนอกสถานที่
<u>ภายใน</u>	เป็นบุพบทนอกสถานที่
<u>ยัง</u>	เป็นบุพบทนอกที่หมาย
<u>รอบ</u>	เป็นบุพบทนอกสถานที่
<u>ระหว่าง</u>	เป็นบุพบทนอกสถานที่
<u>ริม</u>	เป็นบุพบทนอกสถานที่

<u>แล(และ)</u>	เป็นบุพพทบออกความคล้ายตามกัน
<u>สำหรับ</u>	เป็นบุพพทบออกจุดมุ่งหมาย
<u>สู่</u>	เป็นบุพพทบออกที่หมาย
<u>เหนือ</u>	เป็นบุพพทบออกสถานที่
<u>อีก</u>	เป็นบุพพทบออกความคล้ายตามกัน

1.2 บุพพทที่มีไ้ทั้งที่เหมือนและแตกต่างกัน ได้แก่

<u>มีที่ไ้เหมือนกัน</u>	<u>มีที่ไ้ต่างกัน</u>
<u>กับ</u> เป็นบุพพทบออกที่หมาย บอ ความคล้ายตามกันทั้งในสมัย สุโขทัย อยุชยา และปัจจุบัน	1. เป็นบุพพทบออกเจ้าของในสมัยอยุธยา 2. เป็นบุพพทบออกเครื่องมือในสมัยปัจจุบัน 3. เป็นบุพพทบออกสถานที่ บอแหล่งเดิม ในสมัยอยุธยาและปัจจุบัน
<u>แก่</u> เป็นบุพพทบออกที่หมาย บอ เจ้าของทั้งในสมัยสุโขทัย อยุธยา และปัจจุบัน	1. เป็นบุพพทบออกสถานที่ในสมัยสุโขทัย 2. เป็นบุพพทบออกเครื่องมือ บอแหล่ง- เดิมในสมัยสุโขทัย และอยุธยา
<u>ไกล</u> เป็นบุพพทบออกแหล่งเดิมทั้งใน สมัยสุโขทัย อยุธยา และ ปัจจุบัน	เป็นบุพพทบออกสถานที่ในสมัยอยุธยา กับปัจจุบัน
<u>เฉพาะ</u> เป็นบุพพทบออกที่หมายทั้งในสมัย สุโขทัย อยุธยา และปัจจุบัน	เป็นบุพพทบออกสถานที่ในสมัยอยุธยา
<u>ใน</u> เป็นบุพพทบออกสถานที่ บอเวลา ทั้งในสมัยสุโขทัย อยุธยา และ ปัจจุบัน	เป็นบุพพทบออกที่หมาย บอแหล่งเดิม ในสมัยอยุธยา

มีที่ใช้เหมือนกัน

ควย เป็นบุพพทบทอกเครื่องมือ บอกร
เหตุ ทั้งในสมัยสุโขทัย อยุรชยา
และปัจจุบัน

แค เป็นบุพพทบทอกที่หมายทั้งในสมัย
สุโขทัย อยุรชยา และปัจจุบัน

โคย เป็นบุพพทบทอกเครื่องมือทั้งในสมัย
สุโขทัย อยุรชยา และปัจจุบัน

ค่อ เป็นบุพพทบทอกที่หมายทั้งในสมัย
สุโขทัย อยุรชยา และปัจจุบัน

ตาม เป็นบุพพทบทอกสิ่งกำหนดทั้งใน
สมัยสุโขทัย อยุรชยา และ
ปัจจุบัน

แค เป็นบุพพทบทอกแหล่งเค็มทั้งในสมัย
สุโขทัย อยุรชยา และปัจจุบัน

มีที่ใช้ต่างกัน

1. เป็นบุพพทบทอกที่หมาย บอกรความ-
ความคล้อยตามกัน ในสมัยสุโขทัย
2. เป็นบุพพทบทอผู้มีส่วนร่วมในสมัยสุโขทัย
และอยุธยา

เป็นบุพพทบทอกเจ้าของในสมัยสุโขทัย

1. เป็นบุพพทบทอกสิ่งกำหนดในสมัยอยุธยา
2. เป็นบุพพทบทอกผู้กระทำในสมัยปัจจุบัน
3. เป็นบุพพทบทอกสถานที่ในสมัยสุโขทัย
และอยุธยา

เป็นบุพพทบทอกเครื่องมือในสมัยอยุธยา

เป็นบุพพทบทอกสถานที่ในสมัยอยุธยา
และปัจจุบัน

1. เป็นบุพพทบทอกที่หมาย ในสมัยสุโขทัย
และอยุธยา

2. เป็นบุพพทบทอกเวลา ในสมัยอยุธยา
และปัจจุบัน

มีที่ใช้เหมือนกันมีที่ใช้ต่างกัน

<u>ใน</u>	เป็นบุพพทบทอกสถานที่ บอก - เวลา ทั้งในสมัยสุโขทัย อยุธยา และปัจจุบัน	1. เป็นบุพพทบทอกที่หมายในสมัยสุโขทัย และอยุธยา 2. เป็นบุพพทบทอกเจ้าของ มอญผู้เสริม ในสมัยอยุธยา และปัจจุบัน
<u>แห่ง</u>	เป็นบุพพทบทอกเจ้าของ ทั้งในสมัยสุโขทัย อยุธยา และปัจจุบัน	เป็นบุพพทบทอกที่หมายในสมัยอยุธยา

2. บุพพทที่ปรากฏเฉพาะในสมัยอยุธยาและปัจจุบัน ไม่ปรากฏข้อมูลในสมัยสุโขทัย ใดแก่

ข้าง

เป็นบุพพทบทอกสถานที่ บอกที่หมาย

จน

เป็นบุพพทบทอกเวลา บอกที่หมาย

ซีก

1. เป็นบุพพทบทอกสถานที่ในสมัยอยุธยา และปัจจุบัน

2. เป็นบุพพทบทอกที่หมายในปัจจุบัน

เบื้องบน

เป็นบุพพทบทอกสถานที่

ภายใต้

เป็นบุพพทบทอกสถานที่

เมื่อ

เป็นบุพพทบทอกเวลา

หน้า

เป็นบุพพทบทอกสถานที่

หลัง

เป็นบุพพทบทอกสถานที่

3. บุพพทที่ปรากฏเฉพาะในสมัยสุโขทัย และปัจจุบัน ไม่ปรากฏข้อมูลในสมัยอยุธยา

กึ่ง

เป็นบุพพทบทอกสถานที่

เบื้องหลัง

เป็นบุพพทบทอกสถานที่ ✓

เพื่อ1. เป็นบุพพทบทอกเหตุ
2. เป็นบุพพทบทอกจุดมุ่งหมาย

ภายหลัง

เป็นบุพพทบทอกเวลา

4. บุพพทที่ปรากฏเฉพาะในสมัยสุโขทัยเท่านั้น ไม่ปรากฏข้อมูลในสมัยอยุธยา และไม่มีใช้ในปัจจุบัน

กลวงใน

เป็นบุพพทบทอกสถานที่

ครึ่งกลาง

เป็นบุพพทบทอกสถานที่

เท้า

เป็นบุพพทบทอกที่หมาย

ภายหลัง

เป็นบุพพทบทอกเวลา

จากสรุปผลดังกล่าว อาจแสดงเป็นตารางได้ดังนี้

ศูนย์วิทยพัชรากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำพ้อง	มีที่ใช้	สุโขทัย	อยุธยา	ปัจจุบัน
กลางใน	ใ้หน้านามบอกสถานที่	มี	-	-
กลาง	ใ้หน้านามบอกสถานที่	มี	มี	มี
กว่า	ใ้หน้านามบอกการ เปรียบ เทียบ	มี	มี	มี
กับ	1. ใ้หน้านามบอกที่หมาย	มี	มี	มี
	2. ใ้หน้านามบอกความคล้าย- ความกัน	มี	มี	มี
	3. ใ้หน้านามบอกสถานที่	-	มี	มี
	4. ใ้หน้านามบอกเจ้าของ	-	มี	-
	5. ใ้หน้านามบอกแหล่ง เติม	-	มี	มี
	6. ใ้หน้านามบอกผู้มีส่วนร่วม	-	มี	มี
	7. ใ้หน้านามบอกเครื่องมือ	-	-	มี
กึ่ง	ใ้หน้านามบอกสถานที่	มี	-	มี
แก่	1. ใ้หน้านามบอกที่หมาย	มี	มี	มี
	2. ใ้หน้านามบอกเจ้าของ	มี	มี	มี
	3. ใ้หน้านามบอกเครื่องมือ	มี	มี	-
	4. ใ้หน้านามบอกสถานที่	มี	-	-
	5. ใ้หน้านามบอกแหล่ง เติม	มี	มี	-
ใกล้	1. ใ้หน้านามบอกสถานที่	มี	มี	มี
	2. ใ้หน้านามบอกที่หมาย	มี	มี	มี
ไกล	1. ใ้หน้านามบอกสถานที่	-	มี	มี
	2. ใ้หน้านามบอกแหล่ง เติม	มี	มี	มี
ของ	ใ้หน้านามบอกเจ้าของ	มี	มี	มี
ข้าง	1. ใ้หน้านามบอกสถานที่	-	มี	มี
	2. ใ้หน้านามบอกที่หมาย	-	มี	มี

คำบุพบท	มีที่ไร	สุโขทัย	อยุธยา	ปัจจุบัน
ครึ่ง(ครึ่ง) กลาง	ให้นำหน้านามบอกสถานที่	มี ✓	-	-
จน	1. นำหน้านามบอกเวลา	-	มี	มี
	2. นำหน้านามบอกที่หมาย	-	มี	มี
จาก	ให้นำหน้านามบอกแหล่งเดิม	มี	มี	มี
เฉพาะ	1. นำหน้านามบอกที่หมาย	มี	มี	มี
	2. นำหน้านามบอกสถานที่	-	มี	-
ซึ่ง	1. นำหน้านามบอกสถานที่	-	มี	มี
	2. นำหน้านามบอกที่หมาย	-	-	มี
ณ	1. นำหน้านามบอกสถานที่	มี	มี	มี
	2. นำหน้านามบอกเวลา	มี	มี	มี
	3. นำหน้านามบอกที่หมาย	-	มี	-
ด้วย	1. นำหน้านามบอกเครื่องมือ	มี	มี	มี
	2. นำหน้านามบอกเหตุ	มี	มี	มี
	3. นำหน้านามบอกผู้มีส่วนร่วม	มี	มี	-
	4. นำหน้านามบอกที่หมาย	มี	-	-
	5. นำหน้านามบอกความคล้อย- ตามกัน	มี	-	-
แก่	1. นำหน้านามบอกที่หมาย	มี	มี	มี
	2. นำหน้านามบอกเจ้าของ	มี	-	-
โดย	1. นำหน้านามบอกเครื่องมือ	มี	มี	มี
	2. นำหน้านามบอกสถานที่	มี	มี	-
	3. นำหน้านามบอกสิ่งกำหนด	-	มี	-
	4. นำหน้านามบอกผู้กระทำ	-	-	มี

ในสมัยสุโขทัย ปรากฏเป็นบุพบท เฉพาะแก่

คำบุพบท	มีที่ใช้	สุโขทัย	อยุธยา	ปัจจุบัน
ตรง ต่อ	ใช้นำหน้านามบอกสถานที่	มี	มี	มี
	1. ใช้นำหน้านามบอกที่หมาย	มี	มี	มี
ตาม	2. ใช้นำหน้านามบอกเครื่องมือ	-	มี	-
	1. ใช้นำหน้านามบอกสิ่งที่กำหนด	มี	มี	มี
แต่	2. ใช้นำหน้านามบอกสถานที่	-	มี	มี
	1. ใช้นำหน้านามบอกแหล่งเดิม	มี	มี	มี
ใ ก ถึง ทั้ง	2. ใช้นำหน้านามบอกที่หมาย	มี	มี	-
	3. ใช้นำหน้านามบอกเวลา	-	มี	มี
	ใช้นำหน้านามบอกสถานที่	มี	มี	มี
ท่า ม ก ล า ง	ใช้นำหน้านามบอกที่หมาย	มี	มี	มี
	ใช้นำหน้านามบอกความคล้อยตาม- กัน	มี	มี	มี
ที่ เ ก อ น อ ก ใ น	ใช้นำหน้านามบอกสถานที่	มี	มี	มี
	ใช้นำหน้านามบอกสถานที่	มี	มี	มี
บ น เ อ ง บ น	ใช้นำหน้านามบอกที่หมาย	มี	-	-
	ใช้นำหน้านามบอกสถานที่	มี	มี	มี
	1. ใช้นำหน้านามบอกที่หมาย	มี	มี	-
	2. ใช้นำหน้านามบอกสถานที่	มี	มี	มี
	3. ใช้นำหน้านามบอกเวลา	มี	มี	มี
บ น	4. ใช้นำหน้านามบอกเจ้าของ	-	มี	มี
	5. ใช้นำหน้านามบอกผู้เสริม	-	มี	มี
	ใช้นำหน้านามบอกสถานที่	มี	มี	มี
เ อ ง บ น	ใช้นำหน้านามบอกสถานที่	-	มี	มี

ในสมัยสุโขทัยปรากฏเป็นบุพบทซ้อน ตรงบน

ในสมัยสุโขทัยปรากฏเป็นบุพบทซ้อน ในท่ามกลาง ที่ในท่ามกลาง

คำพูด	มีที่ไร	สุโขทัย	อยุธยา	ปัจจุบัน
เบื้องหลัง	ใช้น้ำหน้านามบอกสถานที่	มี	-	มี
เพราะ	ใช้น้ำหน้านามบอกเหตุ	มี	มี	มี
เพื่อ	1. ใช้น้ำหน้านามบอกเหตุ	มี	-	-
	2. ใช้น้ำหน้านามบอกจุดมุ่งหมาย	-	-	มี
ภายใต้	ใช้น้ำหน้านามบอกสถานที่	-	มี	มี
ภายนอก	ใช้น้ำหน้านามบอกสถานที่	มี	มี	มี
ภายใน	ใช้น้ำหน้านามบอกสถานที่	มี	มี	มี
ข้างหน้า	ใช้น้ำหน้านามบอกเวลา	มี	-	-
ภายหลัง	ใช้น้ำหน้านามบอกเวลา	มี	-	มี
เมื่อ	ใช้น้ำหน้านามบอกเวลา	-	มี	มี
ยัง	ใช้น้ำหน้านามบอกที่หมาย	มี	มี	มี
รอบ	ใช้น้ำหน้านามบอกสถานที่	มี	มี	มี
ระหว่าง	ใช้น้ำหน้านามบอกสถานที่	มี	มี	มี
(หว่าง)				
ริม	ใช้น้ำหน้านามบอกสถานที่	มี	มี	มี
แฉ(และ)	ใช้น้ำหน้านามบอกความคล้อยตามกัน	มี	มี	มี
สำหรับ	ใช้น้ำหน้านามบอกจุดมุ่งหมาย	มี	มี	มี
สู่	ใช้น้ำหน้านามบอกที่หมาย	มี	มี	มี
หน้า	ใช้น้ำหน้านามบอกสถานที่	-	มี	มี
หลัง	ใช้น้ำหน้านามบอกสถานที่	-	มี	มี
เหนือ	ใช้น้ำหน้านามบอกสถานที่	มี	มี	มี
แห่ง	1. ใช้น้ำหน้านามบอกเจ้าของ	มี	มี	มี
	2. ใช้น้ำหน้านามบอกที่หมาย	-	มี	-
อีก	ใช้น้ำหน้านามบอกความคล้อยตามกัน	มี	มี	มี

ประการที่สาม จากการศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำบุพบทในสมัยสุโขทัย
อยุธยา กับปัจจุบัน สรุปการปรากฏของคำบุพบทเป็นบุพบทเดี่ยว บุพบทซ้อน กลุ่มคำ-
บุพบท และคำบุพบทคู่¹ ได้ดังนี้

คำบุพบท	มีที่ใช้	สุโขทัย	อยุธยา	ปัจจุบัน	
กลวงใน กลาง กว่า กับ	ใหนำหน้านามบอกสถานที่	ก	-	-	
	ใหนำหน้านามบอกสถานที่	ก	ก-ข	ก	
	ใหนำหน้านามบอกการ เปรียบเทียบ	ก	ก	ก	
	1. ใหนำหน้านามบอกที่หมาย	ก	ก	ก	
	2. ใหนำหน้านามบอกความคล้อย ตามกัน	ก-ข	ก-ก	ก	
	3. ใหนำหน้านามบอกสถานที่	-	ก	ก	
	4. ใหนำหน้านามบอกเจ้าของ	-	ก	-	
	5. ใหนำหน้านามบอกแหล่งเดิม	-	ก	ก	
	6. ใหนำหน้านามบอกผู้ที่มีส่วนร่วม	-	ข	ก	
	7. ใหนำหน้านามบอกเครื่องมือ	-	-	ก	
	กึ่ง แก่	ใหนำหน้านามบอกสถานที่	ก	-	ข
		1. ใหนำหน้านามบอกที่หมาย	ก	ก	ก
		2. ใหนำหน้านามบอกเจ้าของ	ก	ก	ก
		3. ใหนำหน้านามบอกเครื่องมือ	ก	ก	-
		4. ใหนำหน้านามบอกสถานที่	ก	-	-
5. ใหนำหน้านามบอกแหล่งเดิม	ก	ก	-		

¹ บุพบทเดี่ยว ก
 บุพบทซ้อน ข
 กลุ่มคำบุพบท ก
 บุพบทคู่ ก

คำบุพบท	มีที่ใช้	สุโขทัย	อยุธยา	ปัจจุบัน
ใกล้	1. ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	ก	ก-ก	ก
	2. ใ้หน้าหน้านามบอกที่หมาย	ก	ก	ก
ไกล	1. ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	-	ก	ก
	2. ใ้หน้าหน้านามบอกแหล่งเดิม	ก	ก	ก
ของ	ใ้หน้าหน้านามบอกเจ้าของ	ก	ก	ก
ข้าง	1. ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	-	ก-ข-ก	ก-ข
	2. ใ้หน้าหน้านามบอกที่หมาย	-	ก	ก
ครึ่ง(ครึ่ง) กลาง	ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	ข	-	-
จน	1. ใ้หน้าหน้านามบอกเวลา	-	ก	ก
	2. ใ้หน้าหน้านามบอกที่หมาย	-	ก-ข	ข
จาก	ใ้หน้าหน้านามบอกแหล่งเดิม	ก	ก-ก	ก-ก-ก
เฉพาะ	1. ใ้หน้าหน้านามบอกที่หมาย	ข	ก	ก
	2. ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	-	ก	-
อีก	1. ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	-	ก	ก-ข
	2. ใ้หน้าหน้านามบอกที่หมาย	-	-	ก
ณ	1. ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	ก-ข	ก-ข	ก
	2. ใ้หน้าหน้านามบอกเวลา	ก	ก	ก
	3. ใ้หน้าหน้านามบอกที่หมาย	-	ก	-
ด้วย	1. ใ้หน้าหน้านามบอกเครื่องมือ	ก	ก	ก
	2. ใ้หน้าหน้านามบอกเหตุ	ก	ก	ก
	3. ใ้หน้าหน้านามบอกผู้มีส่วนร่วม	ก	ก	-
	4. ใ้หน้าหน้านามบอกที่หมาย	ก	-	-
	5. ใ้หน้าหน้าบอกความคล้อยตาม กัน	ก	-	-

ในสมัยสุโขทัย ปรากฏเป็นบุพบทซ้อน เฉพาะแก่

คำพหูพจน์	มีที่ไร	สุโขทัย	อยุธยา	ปัจจุบัน
แค	1. ใ้หน้าหน้านามบอกที่หมาย	ก	ก	ก
โคย	2. ใ้หน้าหน้านามบอกเจ้าของ	ก	-	-
	1. ใ้หน้าหน้านามบอกเครื่องมือ	ก	ก	ก
	2. ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	ก	ก	-
	3. ใ้หน้าหน้านามบอกสิ่งกำหนด	-	ก	-
ตรง	4. ใ้หน้าหน้านามบอกผู้กระทำ	-	-	ก
	ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	ข	ก	ก
คอ	1. ใ้หน้าหน้านามบอกที่หมาย	ก	ก	ก
คาม	2. ใ้หน้าหน้านามบอกเครื่องมือ	-	ก	-
	1. ใ้หน้าหน้านามบอกสิ่งกำหนด	ก	ก	ก
แค(ทั้งแค)	2. ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	-	ก	ก
	1. ใ้หน้าหน้านามบอกแหล่งเดิม	ก-ค	ก-ก	ก-ค
	2. ใ้หน้าหน้านามบอกที่หมาย	ก	ก	-
ไ้	3. ใ้หน้าหน้านามบอกเวลา	-	ก-ค	ก-ค
	ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	ก	ก	ก
ถึง	ใ้หน้าหน้านามบอกที่หมาย	ก-ก	ก-ก	ก-ก
ทั้ง	ใ้หน้าหน้านามบอกความคล้ายคลึงกัน	ก-ค	ก-ค	ก-ค
ห้ามกลาง	ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	ข	ก-ข	ก
	ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	ก-ข	ก-ข	ก-ข
เท่า	ใ้หน้าหน้านามบอกที่หมาย	ก	-	-
นอก	ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	ก	ก	ก-ข-ก

* ในสมัยสุโขทัย ปรากฏเป็นพหูพจน์ กรงบน

** ในสมัยสุโขทัย ปรากฏเป็นพหูพจน์ ในท่ามกลาง ที่ในท่ามกลาง

คำบุพบท	มีที่ใช้	สุโขทัย	อยุธยา	ปัจจุบัน
ใน	1. ใ้หน้าหน้านามบอกที่หมาย	ก	ก	-
	2. ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	ก-ข	ก-ข-ค	ก-ข
	3. ใ้หน้าหน้านามบอกเวลา	ก	ก	ก
	4. ใ้หน้าหน้านามบอกเจ้าของ	-	ก	ก
	5. ใ้หน้าหน้านามบอกผู้เสริม	-	ก	ก
บน	ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	ก	ก	ก
เบื้องบน	ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	-	ก	ก
เบื้องหลัง	ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	ก	-	ก
เพราะ	ใ้หน้าหน้านามบอกเหตุ	ก-ข	ก	ก
เพื่อ	1. ใ้หน้าหน้านามบอกเหตุ	ก	-	-
	2. ใ้หน้าหน้านามบอกจุดมุ่งหมาย	-	-	ก
ภายใต้	ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	-	ก	ก
ภายนอก	ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	ก	ก	ก
ภายใน	ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	ก	ก	ก
ข้างหน้า	ใ้หน้าหน้านามบอกเวลา	ก	-	-
ภายหลัง	ใ้หน้าหน้านามบอกเวลา	ก	-	ก
เมื่อ	ใ้หน้าหน้านามบอกเวลา	-	ก-ข	ก
ยัง	ใ้หน้าหน้านามบอกที่หมาย	ก	ก-ข-ค	ก
รอบ	ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	ก	ก	ก
ระหว่าง (หว่าง)	ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	ก-ข	ก-ข	ก-ข
ริม	ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	ก	ก	ก
แฉะ(แฉะ)	ใ้หน้าหน้านามบอกความคล้ายคลึงกัน	ก	ก	ก
สำหรับ	ใ้หน้าหน้านามบอกจุดมุ่งหมาย	ก	ก-ค	ก

คำบุพบท	มีที่ใช้	สุโขทัย	อยุธยา	ปัจจุบัน
สู่	ใ้หน้าหน้านามบอกที่หมาย	ก	ก	ก-ก
หน้า	ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	-	ก	ก
หลัง	ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	-	ก	ก
เหนือ	ใ้หน้าหน้านามบอกสถานที่	ก-ข	ก	ก
แห่ง	1. ใ้หน้าหน้านามบอกเจ้าของ	ก	ก	ก
	2. ใ้หน้าหน้านามบอกที่หมาย	-	ก	-
อีก	ใ้หน้าหน้านามบอกความคล้อยตามกัน	ก-ก	ก	ข

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำบุพบทในสมัยสุโขทัย อยุธยา และปัจจุบัน ผู้วิจัยได้ศึกษาคำบุพบทที่ปรากฏในสมัยสุโขทัย และอยุธยา ก่อน แล้วจึงนำมาเปรียบเทียบสมัยปัจจุบัน ส่วนบุพบทที่ไม่ปรากฏในสมัยสุโขทัย และอยุธยา แต่ปรากฏเฉพาะในสมัยปัจจุบัน จะไม่อยู่ในขอบเขตของการวิจัย ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะได้เก็บรวบรวมคำบุพบททุกคำที่ปรากฏเป็นภาษาเขียนในปัจจุบัน แล้วศึกษาวิธีการใช้เพื่อจะได้ทราบว่าบุพบทต่าง ๆ ที่ปรากฏในปัจจุบันมีค่าอะไรบ้าง และแต่ละคำมีวิธีใช้อย่างไร ให้นำหน้านามที่มีความสัมพันธ์กับกริยาอย่างไร

อีกประการหนึ่ง ผู้วิจัยได้ศึกษาคำบุพบท เริ่มตั้งแต่สมัยสุโขทัย จนถึงรัชกาลพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ในสมัยปลายรัชกาลที่ 3 ค่อนรัชกาลที่ 4 เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษา คือเริ่มมีการใช้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ จึงคิดว่าน่าจะมีผู้ศึกษาให้ลึกซึ้งเกี่ยวกับบุพบทในช่วงเวลาดังกล่าวจนถึงปัจจุบัน เพื่อจะได้ทราบว่า บุพบทในปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากภาษาต่างประเทศหรือไม่ ถ้ามี มีค่าอะไรบ้าง ให้นำหน้านามที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกริยาอย่างไร และใช้เหมือนหรือต่างกับภาษาต่างประเทศเดิมหรือไม่ อย่างไร และเพราะเหตุใด เมื่อศึกษาตามข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้น จะทำให้มีความรู้เกี่ยวกับบุพบทในภาษาไทยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย